

“Tatra Grossvater” František Frank aus Slabec Nachruf für einen bewundernswerten und lieben Freund.

Am 13. September verliess Frantisek seine geliebte Umgebung für Immer. Es trauern Freunde, Kollegen und die Familie.

Sein Leben stand bis zum Tod im Zeichen von Arbeit, Weiterbildung, Reparaturen und Hilfsbereitschaft. Ob in der Fahrschule, oder als Gerichtsgutachter, Vater und Grossvater oder Oldtimerfan, strahlte er unnachahmbare Emphatie aus.

Herr Frantisek war ein Allrounder, wie es heute nur ganz selten gibt. Er konnte mit Holz und Metall umgehen, nichts Mechanisches war ihm fremd. Er reparierte scheinbar unreparables, immer mit Hingabe und Lächeln an der Lippe. Seine Fähigkeiten gab er gerne weiter.

Seine Werkstatt „besuchten“ Rasenmäher, Porsche, Staubsauger und selbstverständlich Tatra. Seine Kenntnisse vertiefte er auch im Internet...Er galt sogar als technischer Experte am nahen Wasserkraftwerk.

Teilnahme an Autorallyes war eines seiner Hobbies. Ob selber am Lenkrad, oder Navigator, gewann er viele Preise, darunter auch einige Siege. Schon früh nahm er seinen Sohn mit, was sich später wiederholte, in dem Sohn Libor seinen Sohn dazu nahm. Als Trio Frank wurden sie überall gerne gesehen. Frantisek war in den letzten Jahren konkurrenzlos ältester Teilnehmer.

Wir von Tatra Register Schweiz konnten den freundlichen und immer gutgelaunten kleinen Mann am Treffen in Lindau kennen gelernt. Im hohen Alter nahm er seinen T 57, Sohn Libor und die 700 Km unter die Räder.

Seine Mobilität und Flexibilität bewahrte sich Herr Frantisek während seiner 89 Jahre bis zum Tod. Dabei vergass er nie für seine Familie, die er über alles liebte, da zu sein.

Wir kondolieren der Familie Frank vom Herzen

***Für alle Mitglieder des Tatra Register Schweiz
Vorstand Heidi Weibel, Mäni Stöcklin, Stefan Knecht
und Jirka Pollak, Präsident***

13. září 2018 zemřel ve věku nedožitých 89 let skromný muž František Frank. „Zatni zuby a nenech se porazit. Život je krásný. Už na vojně nás Fanda takhle povzbuzoval a říkal to celý život, přátelili jsme se 70 let, ztratil jsem velkého kamaráda,“ vzpomíná Václav Kotek. „Obdivuju to, že celý svůj život věnoval technice, motorům, autům, dokázal pracovat s kovem, se dřevem a miloval vše, co bylo spojeno s vůní benzínu. Vyučoval v autoškole, kde jsem byl mnoho let rád jeho kolegou, 25 let školil Fanda i řidiče sanitek v nemocnici v Rakovníku.“ dodal Václav Kotek.

Velikým vzorem od dětství byl i pro Jana Teichera: „Fanda rozdával svým optimismem radost, miloval jsem jeho montérky se závanem petroleje a ruce od šmíru, ve všech technických záležitostech byl velkým praktikem pro široké okolí, pořád jsem za ním jezdil i nyní pro rady a odborně si popovídat, měl obrovský přehled, ověřoval si mnoho věcí na internetu, podporoval technické novinky a zachovával si nadhled.“

„Byl studnicí znalostí o předválečných strojích a dědečcích automobilech. Do vysokého věku byl úspěšným a aktivním závodníkem na mnohých akcích se starými automobily“ vzpomíná závodník Zdeněk Touš z Karlových Varů.

„Jen jednou se zmínil rodině o tom, že ve 2. světové válce riskoval od svých 10 let život se svým tatínkem, když dováželi na černo obilí do blízkého mlýna ve Slabcích k semletí na mouku a pomáhali tak společně s mlynářem lidem na Rakovnicku i v blízkých regionech,“ otevřela citlivé téma manželka Libuše. „Život s ním byl pěkný pro mne i naše děti. Výborné vzpomínky na spolupráci s ním mají bývalí kolegové z STS Olešná, se kterými byl stále v kontaktu, jezdili za ním, volali mu, pracoval tam 40 let jako technik. Po roce 1989 pokračoval v tradici a obnovil živnost po svém otci, dlouhé roky byl aktivní v soudním znalectví. Nikdy s ním nebyla nuda. Nedokázal být nečinný. Nejen mně bude chybět jeho obrovská vitalita a nadšení, u nás to bylo jako na centrále poradenství a oprav, hlavně v době sekání trávy bylo přeplněno nefunkčními sekačkami trávy čekajícími na okamžitou opravu. Připadala jsem si jako sekretářka, s humorem mi říkal, že jsem jeho tisková mluvčí. Prožili jsme spolu 61 let manželství.“

„Fanda je pro mne stále pojem a osobnost, nikdy neodmítl moje dotazy, vždy věděl, opravil, poradil. Zemřel muž, který byl nejstarším znalcem techniky naší vodní elektrárny, znal to u nás od svých klukovských let, kdy sem pravidelně jezdil pomáhat s opravami svému otci, bylo mi ctí ho znát,“ zavzpomínal Petr Čech z Elektroskanzenu ve Šlovicích.

Poslední rozloučení se koná 20.9.2018 ve 14 hodin v Obřadní síni v Rakovníku, Pod Vodárnou 2183.

Iva